

første Aar tør man ikke tage med. I det første Aar efter en gennemgribende Soldreform's Straftræden indtræder der saa mange uregelmæssige Forhold, at man slet ikke med nogen Sandsynlighed kan tale om, hvad der vil indtræde; men i det andet Aar, da Forholdene have sættnet sig, saa vil det vise sig; det er min fulde Overbevisning. Hvad de øvrige Bestemmelser angaar, tør man ikke betragte dem som studie ud i en ubestemt Fremtid, saaledes som Flertallet har stillet sig; thi dersom Folkethinget og Landstthinget enes om at optage en Bestemmelse, saaledes som den Paragraf, der er foreslaaet om Olfkat, i Loven, og Regjeringen tiltræder den ved at lade Soldloven udfomme med en saadan Paragraf, saa har man fra alle Sider erklæret sig villig til at ville gaa ind paa en Olfkat af denne Størrelse, og det staar da kun tilbage at blive enige om Formen, og saa megen Tillid tror jeg dog, man endnu i vore Mistillidens Tider kan have til hinanden fra de forskjellige Lovgivningsfaktorens Side, at man kan være sikker paa, at man, naar man paa denne Maade har bundet sig overfor hinanden, saa ogsaa agter snarest mulig at bringe det til Udførelse. Er man saa først enig, vel at mærke om, at en Olfkatlov skal udfomme, som giver en saadan Indtægt, saa er man allerede et saa stort Skridt fremad til denne Sags Afgjørelse, at jeg ikke tvivler om, at vi, dersom vi i denne Samling vedtog Soldloven med denne Paragraf, i den næste Samling ville kunne vedtage en Olfkatlov; ja, hvis Regjeringen sammentalder en ekstraordinær Samling i Sommer, ville vi endnu i Sommer kunne vedtage den. Men lad alt dette være, lad Ministeren have Ret i, at virkelig disse hidtil til Grund lagte Beregninger ere de rigtige, og at Loven vil give en saadan Nedgang, som her er paaregnet efter disse Beregninger, nemlig: 3,400,000 Kroner, saa tillader jeg mig dog at spørge den høitærede Minister om en Ting. Dersom det saa viser sig, at denne Soldreform gennemføres saaledes, at den i Løbet af 1 til 2 Aar giver en meget betydeligere Statsindtægt, end det er paaregnet efter dette Lovforslag, selv om man ogsaa lægger til den ene Million om Aaret, som Soldindtægterne maa stige i gunstige Tider, vil saa den ærede Minister være villig til at lade det Overstud affrive paa andre Toldsatser, vil den ærede Minister saa være villig til at lade det gaa af, og undlade at indkassere den Indtægt, han saaledes faar, tværtimod sine egne Beregninger, thi han erklærer jo netop og gaar ud fra, at efter hans egne

Beregninger vil denne Merindtægt ud over den hidtilværende Gjennemsnitsberegning den aarlige, ikke ganske ubetydelige Stigning, som jeg anslaaer til 1 Million Kr. i gode Aar, ikke komme, men vil den ærede Minister saa forpligte sig til ikke at indkassere den, eller lægge sin Haand paa den, saaledes som nu i 25 Aar, eller han for sit Vedkommende i 14 Aar, har lagt sin Haand paa Krigsskatten, og ikke villet udlevere den. Den ærede Minister gjorde en anden Bemærkning, han fremhævede det Betydelige i, at Folkethinget her kunde vedtage et Lovforslag, som tilveiebragte en Indtægtsnedgang af $3\frac{1}{2}$ Million Kr. i de ordinære Indtægter, 2 Dage efter det havde vedtaget en Finantslov, som kun udviste et Overstud af 2 Million Kr., og som den ærede Minister fra sit Standpunkt tilmed maatte anse som aldeles utilstrækkeligt. Det sidste skal jeg ikke indlade mig paa, thi Flertallet anser det for tilstrækkeligt, og fra Flertallets Standpunkt har det Sidste altsaa ikke nogen Betydning. Men det Første kunde unegtelig have nogen Betydning. Men der vil jeg gjøre opmærksom paa, at paa dette Finantslovsforslag fandtes saadanne Poster som 2 Millioner til en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og England og flere andre Poster, som efter Flertallets Mening bør afholdes af den betydelige Kassebeholdning, som vi have, og det Samme gjælder om de ikke saa andre Foranstaltninger, som, efter Flertallets Mening og efter Finantsudvalgets Ordførers Udvikling under Finantslovbehandlingen, bør værkættes til Fremme af vore internationale Forbindelser, og vor økonomiske Udvikling i det Hele taget. Disse bør ikke afholdes af det ordinære Overstud, men de bør afholdes af den betydelige Kassebeholdning, som vi have, og efter Flertallets Mening vil den være tilstrækkelig til de Foranstaltninger, som den ærede Ordfører der nævnte og flere til, og saa vil der endda være et tilstrækkeligt Overstud paa den aarlige Finantslov til, at vi kunne undvære et Beløb af $3\frac{1}{2}$ Million Kr., dersom det skulde komme dertil ved en saadan Toldlov. Den ærede Finantsminister indrømmede jo, at hans Standpunkt var noget modificeret, og jeg talter ham for denne Indrømmelse, thi det er kun, hvad jeg tidligere har fremhævet, men hvad der er blevet bestridt fra anden Side. Men, da den ærede Minister nu selv har indrømmet det, saa antager jeg at man for Fremtiden vil give mine Meningsfæller og mig, Venstre Danmark over, Ret i, at Ministeren har fjernet sig mere fra Folkethingets Standpunkt under de forfattede Lovforhandlinger, tværtimod, hvad man maatte